

Vapaa

Kaija Koo

Mä olen kyllästynyt niihin,
Voimiin jotka ohjailee mun elämäni.
Jotka vie mukanaan ja itseensä rakastuttaa.
En tiedä onko se väärin,
Kun en suostunutkaan pystyyn kuolemaan.
Sillä niin olis käynyt,
Jos ois jättänyt eiliseen kii.

Joku mua piteli siinä,
Se oli niin kamalan vahva.
Eikä se halunnut päästä irti.
Melkein kuin lihaa ja verta,
Suurempi vuoria ja merta,
Se sellaiseksi kasvoi mun pässi.

En odota yllätystä,
En pidä hengitystä.
Mä haluan jättää sen kaiken taakse.
Tämä, mun pakoni loppuun juostu on.
En mä rohkea oo,
Enkö kuolematon.
Mut mä tiedän vaan sen,
Minkä sydän on tiennyt kauan.
Tämä, mun pakoni loppuun juostu on.

En aio tuntea pelkoo.
Vaikka pelkän et se ei oo musta kii.
Mut mä luulen et ihminen on sitä vahvempi.
Mä aion antaa sen kuolla,
En enää anna sille tilaa hengittää.
Mä en oo, mä en oo sille velkaa yhtään enempää.

Mä rakennan kotini yksin,
Mä parannan minäni yksin.
Ja pakotan pitämään itseni koossa,
En ole se surkea rätti,
Jonka sydän on imetty kuiviin.
En rakenna sille kotiini huonetta.

En odota yllätystä,

En pidä tää hengitystä.
Mä haluan jättää sen kaiken taakse.
Tää, mun pakoni loppuun juostu on.
En mä rohkea oo,
Enkä kuolematon.
Mut mä tiedän vaan sen,
Minkä sydän on tiennyt kauan.
Tää, mun pakoni loppuun juostu on.

Mä valitsin juosta,
Koska luulin etten osaisi muuta.
En enää tunnista itseäni tuosta,
Se ihminen on jäänyt menneeseen aikaan.

En odota yllätyksiä,
En pidä tää hengitystä.
Mä haluan jättää sen kaiken taakse.
Tää, mun pakoni loppuun juostu on.
En mä rohkea oo,
Enkä kuolematon.
Mut mä tiedän vaan sen,
Minkä sydän on tiennyt kauan.
Tää, mun pakoni loppuun juostu on.

Lyrics provided by
<https://damnyrics.com/>